Tatlı dil sadakamızı ihmal etmeyelim

Serkan KESKİN: “Bir arkadaşımla aram bozuktu. Düzelmesi için açıkçası hatalı olmadığım halde tam bir ay boyunca dualar ettim. 4444 tane Tefriciye de okudum. Duamın kabul olmuş olabileceğine inanıp arkadaşımı aradım. Fakat cevap bile vermedi. Açıkçası ne yapmam gerektiğini bilmiyorum. Dua halen ediyorum ama kabul edileceği yönünde biraz ümidim sarsıldı. Allah duamı belki de başka türlü kabul etti ama bir hadis-i şerifte Allah kabul etmeyeceği duaya devam şansı tanımaz deniyordu. Ne yapmam gerekiyor?”

Duâlarımızın kabulü için, kavlî duâmız ile birlikte fiilî duâmızı da eksik etmemeliyiz. Fiilî duâmızın eksik olması demek aslında, Allah’ın isim ve unvanına başvurumuzun eksikliği demektir. Bu da duâlarımızın kabulünü zorlaştırır.1

İnsan isteklerine iki şekilde ulaşır:

1- İstediği şeye doğru gider. İstediği şeyin olması için atması gereken adımı atar, yapması gereken işler varsa hakkını vererek yapar, fiilî olarak istediği şeyi elde etmeye çalışır.

2- İstediği şeye doğru gitmeye gücü yoksa birisinden yardım ister. Ya elimden tut der, ya da o şeyi doğrudan ister.

Bu ikincisi kavlî duâya misaldir. Fakat ikincisini yapmak için birincisini yapmaktan aciz olması gerekir.

Gücümüz dahilinde olan şeyleri bizzat fiilimizle yaparız. Bir işi fiilimizle yapmaya fiilî duâ diyoruz. Fiilî duâ mümkün olduğu halde yapılmaz ise, kavlî duâdan fayda

beklemek doğru olmaz. Peygamber Efendimiz (asm) duâ ettiği halde iyileşmediğini söyleyen birisine, “Duâna katran kat” buyurmuştur. Adam bu Peygamber sözünün verdiği işareti doğru anlamış, katrandan ilaç yapıp kullanınca şifa bulmuştur.

Barışmak istediğimiz birisiyle ilgili olarak yapmamız gereken bir çok fiilî adım vardır. Bu adımları atarken kavli duâmızı da eksik etmeyiz. Ama sadece kavli duâ yapıp, atmamız gereken adımları atabilirken ihmal etmekle, hedefimize ulaşmamızı kendimiz zorlaştırmış oluruz. Sorumlusu da elbet biz oluruz. Sonra dönüp bundan dolayı Allah’ı itham etmemiz doğru olmaz.

Bu kırgınlığın temeline inelim. Bir kabahatimiz yoksa bile, karşı tarafa kabahat gibi görünen davranışımızı sorgulayalım. Davranışımızın karşı tarafa yansıtılış biçimini ele alalım. Bir iletişim hatası yapılmış olabilir. Yanlış anlaşılmış olabiliriz. Arkadaşımızla doğru iletişim kuralım. Gerekirse, bize göre bir hatâmız olmasa bile özür dilemeyi ihmal etmeyelim. Unutmayalım; atalarımız, “Tatlı dil yılanı deliğinden çıkarır” demişler. Peygamber Efendimiz (asm) de, “Tatlı dil sadakadır” buyurmuştur.

Tatlı dil sadakamızı verelim. Bu esnada kavlî duâmızı da yapalım. Fakat Allah’ın duâmızı kabul edip etmeyeceğini tecrübe eder gibi bir tavra girmeyelim.

Dipnotlar:
1- Sözler, s. 508